

[Udenrigsministeren]

duktivitet, gammeldags teknologi, nedslidt kapitalapparat og dårlig miljøbeskyttelse. Jeg er vidende om, at f.eks. store vesttyske kemiske industrier meget vil betakke sig for at skulle overtage nogle af de kemiske industrier, der ligger i det nuværende DDR. De ville ikke kunne overskue de enorme omkostninger, der vil være forbundet med bare at rydde op og fjerne lidt af giften. Vore hjemlige bekymringer fra Mundelstrup vil jo være det rene ingenting sammenlignet med nogle af de opgaver, der ligger dér. Derfor tror jeg slet ikke, at der er så store værdier at hente i de virksomheder, som hr. Svend Auken lægger op til med sit spørgsmål. Det, der er sagen, er, at disse lande stræber nu efter at indføre markedsøkonomi – ikke en eller anden fiks form for blandingsøkonomi, social markedsøkonomi, socialdemokratisme, eller hvad der har været sagt. Jeg tror ikke, hr. Svend Auken får ret i sine spådomme om, at pendulet nu vil svinge til venstre. Jeg henviser her til det overordentlig interessante dokument, som blev underskrevet af samtlige 35 lande, herunder Sovjetunionen, som deltager i CSCE-processen. Det blev underskrevet lige før påske i Bonn; der har været henvist til det i debatten, og det er et farvel og tak til socialismen i Europa. Det er et ønske om at få indført den markedsøkonomi, som har skabt velstand i én del af Europa, og hvor mangelen på markedsøkonomi har skabt fattigdom i en anden del af Europa.

Jeg tror, at hvis man begyndte at arbejde på en kodeks som den, hr. Svend Auken lægger op til her, kunne det i de pågældende landes øjne tage sig ud som en ny form for planøkonomi, som skulle komme til dem udefra, og som jeg tror de meget ville betakke sig for at få, og de har ikke udtrykt en sådan ængstelse. Hvis de havde en sådan ængstelse, havde de nok gjort det på den økonomiske konference, der var i Bonn.

Hr. Svend Auken var inde på et spørgsmål også omkring vetoret i miljøspørgsmål, hvor jeg forstod hr. Svend Auken sådan, at han sagde, at man skal fortsat have en vetoret imod forringelser, men man skal have indført flertalsafgørelser, når det drejer sig om forbedringer. Dette skulle så være vendt imod, hvad hr. Svend Auken kalder reaktionære regeringer, der bremser fremskridt. Jeg forstår ikke rigtig tankegangen, for hvem skulle afgøre, hvor der

er fremskridt, og hvem skulle afgøre, når der er tilbageskridt? Skulle det være sådan, at hr. Svend Auken skulle have en vetoret, mens andre skulle kunne kules ned ved flertalsafgørelser? Jeg minder om, bare for at vi ikke går fejl af hinanden, at den såkaldte miljøgaranti, som vi har, og som vi fik med EF-pakken, jo ikke er en vetoret. Nej, miljøgarantien er en adgang til at indføre nationale bestemmelser til sikring af sundhed, miljø og arbejdsmiljø, uanset at det så måtte føre til, at der på de pågældende områder ikke kommer ensartede regler i EF.

Det er vi enige om, og så er jeg i øvrigt meget enig med hr. Svend Auken i det synspunkt, at vi på de andre områder bør gøre, hvad vi kan overhovedet for at få indført flertalsafgørelser. Jeg kan selvfølgelig beklage, hvis hr. Svend Auken ikke synes at have hørt andre steder i Europa, at vi skulle arbejde for det, men jeg kan forsikre hr. Svend Auken om, at disse synspunkter fører vi frem igen og igen, og vi gør det med stor glæde, fordi regeringen og Socialdemokratiet er helt og aldeles enige i dette synspunkt. Det vil være af stor værdi også for den fortsatte udvikling på andre områder i EF-samarbejdet, at vi tager hul på spørgsmålet omkring beslutningstagningen på dette punkt.

Jeg kan sige til hr. Gade, der efterlyste fremskridt i spørgsmålet om en fond for mellemløbelig udveksling, at vi arbejder med det. Jeg mener, at det er et spørgsmål, vi skal se i forbindelse med den tanke, hr. Svend Auken i dag kom frem med, og som hr. Svend Auken tidligere er kommet frem med – tanken om at etablere en demokratifond, der ser lidt bredere på hele problemkredsen, end vi så på den, da vi oprindeligt vedtog her i Folketinget i fællesskab, at vi skulle have en fond for mellemløbelig udveksling. Vi arbejder som sagt med det; jeg håber meget snart at kunne orientere Folketinget om fremskridt i sagen.

Hr. Pelle Voigt mente, at der burde have stået noget eksplicit om menneskerettigheder i dagsordenen, og det er da rigtigt, at det ikke er direkte nævnt, men herom må jeg altså henvise hr. Pelle Voigt til den omtale, der er i dagsordensforslaget af CSCE-processen. Det rummer selvfølgelig helt klart menneskerettighedsområdet, og jeg er meget villig til ved en anden lejlighed at diskutere det kurdiske spørgsmål, som hr. Pelle Voigt rejste. Jeg mener ikke, at det hører hjemme inden for rammerne af denne debat.